

BISERIC'A si SCOL'A.

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana : Duminec'a.

Pretulu abonamentului :	Pretulu insertiunilor :	Corespondintiele si banii de prenumeratiune
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu	sè se adreseze la Redactiunea dela
" " " " jum. anu 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	„BISERIC'A si SCOL'A“
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 „ — „	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	in Aradu, la institutul pedagogic-teologicu.
" " " " j. a. 3 „ 50 „		

Cuventu presidialu la deschiderea congresului.

Prea santitoru domni si frati episcopi! Prea stimatiloru domni deputati! Iubitiloru frati! Iubitiloru fii sufletesci?

A trecut unu deceniu, de când biseric'a noastră ortodocsa romana din Ungaria si Transilvani'a, adusa la viétia noua prin restaurarea metropoliei noastre nationale, a inceputu a se reorganisa pe bas'a sinodalitatii, dandu-se si elementului mireanu incurgere in regularea si conducerea afaceriloru bisericesci administrative, scolare si fundationale, cari inainte de acea erau rezervate potestatii ierarchice.

Barbatulu de eterna memorie, care asia dicendu ni-a creat in biserica noua stare a lucruriloru, a prevediutu bine, ca biseric'a nostra nationala numai asia va pute deveni tare de ajunsu, pentru a devinge injuriile din afara, si a cladi in launtru sionulu nationalu alu culturei, ce ne apropie de Dumnediu; daca intregu elementulu bisericesci, clerulu si poporulu, se va intruni strins in organismulu bisericescu, pentru a conlucra in armonie la scopurile sublime ale bisericesci.

Intre impregiurari nefavorabile cum au fost preste totu cele ale deceniului trecut, intr'o situatiune putienu consolidata, in carea inca totu ne aflamu, si intre greutatile, ce se intempina de comunu la ori ce inceputu, biseric'a nostra nationala in desvoltarea sa a ajunsu la unu atare gradu, care desi n'ar satisface tote dorintiele nostre, dar in totu casulu este aptu, de a ne usiora progresele in viitoriu, daca in sinulu bisericesci va domina adeveratulu ei spiritulu: religiositatea, caritatea crestinesca, comuniunea de interese superioare si tote acele virtuti, dela cari depinde prosperarea unei societati cu scopuri sublime.

Am firma sperantia, ca congresulu national-bisericescu, care se intrunesc astadi pentru a continua lucrarile incepute in congresulu din trecut, va fi condusu de adeveratulu spiritulu alu

bisericesci, care pentru salvarea intereselor nostre comune, si in specialu a institutiuniloru bisericesci basate in statutulu nostru organicu, se faca ca dispara unele aparitiuni regretabile, cari ici colea incepu a se manifesta in timpii din urma, intr'o directiune, ce nu ne pote duce la alta, decát la calcarea nimbului bisericesci si la sguuirea simtiului religiosu alu poporulu nostru, care trebuie se-lu cultivam cu totu adinsulu.

In acésta firma sperantia Ve salutu domnilor din inima, si cu acést'a sesiunea ordinara a congresulu nostru national-bisericescu pentru noulu periodu o declaru de deschisa.

Miron Romanul m. p.

Dela congresulu nationalu bisericescu.

Sibiu 8/20. Octobre 1881.

Congresulu nostru nationalu bisericescu pan'acum a tienutu dejá 8 siedintie.

Déca vom reprivi la resultatulu activitatii sale de pan'acum, cu parere de reu trebuie se constatam, ca acél'a e — asia dicendu — mai de nici o insemnate; caci dela deschidere pana ieri, congresulu s'a ocupatu — asia dicendu — numai cu verificarea deputatiloru.

Traganarea acést'a provine mai vertosu d'acolo, ca la alegerile trecute s'au comisu mai multe iregularitati, ce dedu ansa partisaniloru ai deputatiloru dificultati, la multe, lungi si — uneori si infocate dispute.

Este temere fundata ca acestu spiritulu de partita se va estinde si asupra pertractariloru ale obiectelor de cea mai mare importantia, cum sunt arondarea protopresviteratelor, impartirea fonduriloru etc; caci am intielesu ca cativa deputati din eparchi'a Caransebesiului de câteva zile in cóci se trudescu a forma unu — asia numitulu — „club“ — cum a fost buna óra celu dela

sinodulu eparchialu din Caransebesiu, numai din deputatii pre cari dinsii i-i afla demni de increderea loru. *)

Cà procedur'a acést'a nu pôte avé urmari, decat numai regretabile, de sine se intielege; càci tóta actiunea produce reactiune; éra reactiunea a nevoia va aduce ceva folosu bisericeii.

Membrii celei mai inalte corporatiuni legislative bisericesci, ar trebui se tiena contu de situatiunea cea inca putienu consolidata, in carea ne aflamu, si deci se caute ca in sinulu acestei inalte corporatiuni se domineze numai adeveratul spiritu alu bisericeii, adeca: „religiositatea, caritatea crestinésca, comuniunea de interese superióre si tôte acele virtuti dela cari depinde prosperarea unei societati sublime“ — dupa cum prea nimeritu — s'a accentuatu acést'a si in cuventulu presidialu de deschiderea acestui congresu; dara nu a face scisiuni, si prin aceea a impedecá resolvirea justa si drépta a multeloru obiecte de mare importantia pentru intrég'a biserica, ce-si astépta resolvirea loru dela acest congresu.

Din celea urmatóre veti vedé cât de sterile sunt pana aci lucrarile congresului nostru.

* * *

Siedinti'a II, (2 Octobre). Dupa autentificarea protocolului din siedinti'a precedentă se procede la verificarea deputatiloru. Se verifica mai antaiu deputatii din dieces'a Caransebesiului si adeca:

Nicolau Andreeviciu, Alesandru Ioanoviciu, Paulu Iancu, Michailu Popoviciu, Filip Adam, Ioan Popoviciu Atanasiu Cimponeriu, Iuliu Novacu, Ioan Ionasiu, Iosif Seracin, Sofroniu Didraga, Dr. Aureliu Babesiu, Ioan Rosiu, Ioan Bortolomeiu.

Din diecesa Aradului se verifica:

*) Cumca deputatii din dieces'a Caransebesiului se vor arată nemultiamiti in cestiunea fonduriloru comune, pentru form'a in care ea a fost pusa si tractata in sinodulu eparchialu din Aradu estimpu, — o sciam a priori. Acésta nemultiamire in sa, sperám, nu va luá caracteru ostentativu. Congresulu deja s'a pronunciat limpede in privintia impartirii fonduriloru comune, ér neintielegerea intre sínódele eparchiale din Caransebesiu si Arad a provenitu din *reductarea defectuosa a conclusului congresualu Nr. 257 ex 1878*. In acestu conclusu trebuia s'á vina intréga propunere a comisiunei pentru fondurele comune dinpreuna cu motivarile ei asia precum ea s'a cititu de reportorul comisiunei *Dlu cav. de Puscariu*, càci *acést'a éra propunerea ce cerea impartirea fonduriloru in principiu, pe care congresulu a si primit'o cu 32 voturi contra aloru 24*. Biroulu congresualu in sa a comisu eroarea d'a nu publicá in protocolu propunerea comisiunei, de cât urmatoriulu estrasu din ea, scurtu si neprecisu: „*Congresulu decide in principiu impartirea fonduriloru comune*

Petru Suciú, Nicolau Zigre, Ioan Pap, Paulu Fasie, Parteniu Cosma, Iosif Belesiu, Petru Chirilescu, Constantinu Aindanu, Georgiu Craciunescu, Meletiu Dreghiciu, Ioan P. Deseanu, Ioanu Varga, Sigismund Popoviciu, Dr. Eugeniu Mocióni, Vincentiu Babesiu, Paulu Rotariu, Dr. Victor Babesiu.

Din archidieceasa se verifica:

Nicolau Popea, Zacharia Boiu, Simeonu Popescu, Nicolau Cristea, Dr. Ilarion Puscar, Iosif Barac, Dr. Nicolau Maier, Iosif Orbonasiu, Ambrosiu Barsan, Gerasim Candrea, Ioan Bechnitz, Anania Trombitasiu, Nicolau Siustai, Ioan cav. Puscariu, Ioan Lengher, Ioan Bran de Lemeni, Demetriu Comsia.

Fiind astfel verificati de toti 48 deputati, congresulu este capace de a se constitui si a aduce concluse valide.

Se suspenda siedintia pentru a se intielege membrii, cum se aléga biroulu definitiv si deocamdata comisiunea de verificare.

Redeschidindu-se siedintia se alege biroulu definitiv si adeca, notari: Simeon Popescu, C. Gurbanu, Filip Adam, Geras. Candrea, Petru Trutia, Dr. G. Popa, Ioan Belesiu, Ioan Bartolomeiu, Iuliu Novacu. Dintre acestia congresulu alege pe Ioanu Bartolomeiu de notariu generalu.

Ér in comisiunea verificatóre se alegu urmatorii membri: Michail Popoviciu, Sigismund Popoviciu, Demetriu Comsia.

Dupa acestea dep. Cosma face urmatórea propunere:

Congresulu nationalu bisericescu dela 1868 prin conclusulu seu Nr. 105 a decis: ca proiectulu despre organisarea scóleloru si epitropiloru alaturatu la protocolulu acelu congresu sub lit. D) se se predee presidiului congresualu cu rugarea, ca se binevoiésca a ingrigi, ca pana la congresulu viitoriu se se pregatésca statutele in acestu obiectu.

a-le dieceselor Arad si Caransebesiu. Pe cand propunerea motivata a comisiunei si primita de congresu dupa premiterea a loru 7 considerante . . . suna: . . . „*Considerand in fine cá eventuala infiintiare de eparchii noue nu pôte impedecá impartirea acestoru fonduri intre eparchiele de acum a Aradului si Caransebesiului, de óre-ce la infiintierea de eparchii noue, tocmai asia de lesne si tocmai dupa aceasi cheie se vor poté escinde si partile ce le vor compete noveloru eparchii — propune* (comisiunea): „*Veneratul congresu se enuncie mai antaiu in principiu necesitatea impartirii fonduriloru comune intre dieces'a Aradului si Caransebesiului, si transpunerea loru in administrati'a respectiveloru consistorie eparchiale.*“ Acést'a este propunerea genuina a comisiunei fonduriloru comune si adeveratul conclusu enunciatu de congresulu din 1878, cu privire la impartirea fonduriloru. Unu conclusu acést'a, care cuprinde apriatu impartirea fonduriloru fara privire la infiintian-dele noue episcopii. Not. Red.

Afacerile scolare s'au regulatu in modu provisoriu prin „Regulamentulu, pentru organizarea provisorie a invetiamentului in metropoli'a ortodoxa româna din Ungaria si Transilvani'a,“ — cele episcopesci inse au remasu neatinsse pana in diu'a de astadi. Deci considerandu, cã conclusulu Nr. 105. din 1868 inca nu este executat:

considerandu, cã afacerile episcopesci se practica in moduri diferite in diferitele eparchii;

considerand, cã cu deosebire organizarea uni-forma a esactoratului in sinulu consistorieleru este o necesitate adũnc simtita, facu urmatõrea propunere:

Congresulu metropolitanu se insarcinãza, ca folosindu-se de materialulu, ce se cuprinde in acelusulu lit. D) prot. congr. din 1868, precum si de usulu si regulamentele speciale ce in acãsta privintia se vor fi aflandu pe la consistoriile eparchiale, se elaboreze unu proiectu de regulamentu pentru afacerile episcopesci in intrãga metropolie de jos pana susu. Acel'a inca de timpuriu se-lu comunice consistoriilor eparchiale cu insarcinarea de alu inaintã pe langa opiniunea loru la respectivele sinõde eparchiale, ca se-si faca reflexiunile asupra lui si prevediutu cu acele se-lu retramita la consistoriulu metropolitanu, care apoi din intregulu materialu se pregatãscã unu proiectu menitu pentru congresulu viitoriu, si tiparindulu se-lu comunice deputiloru congresuali deodata cu convocarea loru la congresu.

Totu deput. P. Cosma mai presenta urmatõrea propunere:

Paragrafulu 139. alu statutului organicu dispune, ca decisiunile deosebitelor senate consistoriale se se puua numai decãt in lucrare „a fara de cele apelabile“, cari in casu de apelatiune sunt a se substerne consistoriulu metropolitanu spre decideru finala,

er dupa §. 166 agendele senatului strinsu bisericescu sunt: a decide finalminte cauzele „apelabile“ si apelate.

Prin urmare ambii §§. presupunu cã sunt si cauze neapelabile dela consistoriulu eparchialu.

Considerandu inse, cã nici in Statutul organicu, nici intr'altu modu nu sunt normate cauzele neapelabile ceea ce deoparte incuragiãza pe suplicanti a apelã cauze, cari dupa natur'a loru n'ar fi apelabile; er de alta parte da ansa consistoriilor eparchiale, a respinge din oficiu, chiar si apelatiuni, cari in interesulu bisericeii trebue se fie apelabile, prin ce se provõca nemultiamiri in poporu si conflicte intre forurile bisericesci, facu urmatõrea propunere:

„Consistoriulu metropolitanu se insarcinãza cu elaborarea unui proiectu de normativu, care

se contiena tõte cauzele neapelabile dela consistoriulu eparchialu, avendu a-lu substerne procsi-mului congresu.

Pana atunci inse, tõte cauzele apelate in terminu legalu sunt de a se inaintã la consistoriulu metropolitanu spre decideru finala.“

Cu acestea siedinti'a se incheia, er cea urmatõre se anuntia pe mane la 10 õre a. m.

Siedintiele III, si IV, (din 3 si 4 octobru) au fost, asia dicand, absorbite de debaterile pasionate asupra verificarei unoru deputati, a caroru alegeri erau protestate. Totu ce putem inregistra din lucrarile congresului in aceste doue zile este propunerea deputatului P. Cosma, referitõre la editarea cartiloru bisericesci cu litere latine prin care se atrage atentiunea sinodului episcopescu asupra editarei si revisiunei cartiloru bisericesci pusa in prospectu de catra santulu sinodu alu bisericeii din Romani'a. Propunerea motivata si primita din partea congresului in siedinti'a VII suna astfeliu:

Este sciutu, cã santulu sinodu din Romania a decisu revidiarea si editarea cartiloru bisericesci cari se voru tipari atãt cu litere latine, cãt si cu litere cirilice.

Dupa regulamentulu sanctionatu deja, referitoru la acãsta editare se va constitui unu comitetu, compusu din persõne competente, posiedindu cunoscintiele teologice si limbistice, necesarie la traducerea cartiloru bisericesci din limbile, in cari au fost ele scrise, si din cari s'au tradusu in limb'a romana, spre a putã verifica acele traduceri, si ale perfectiõnã unde va cere trebuinti'a.

Nu este vorba deci de o simpla retiparire a cartiloru bisericesci cu litere latine, ci de o emendare a editiuniloru esistente in text si in limba.

Considerandu cã cestiunea tiparirii cartiloru bisericesci cu litere latine s'a resolvatu la noi inca mai nainte decãt in Romania, — cãci in urm'a esibilitului sinodului eparchialu din Aradu Nr. 101. ex 1871. congresul nostru din 1878. prin conclusulu seu Nr. 180. „constatandu necesitatea, de a se tipari cartile bisericesci cu litere latine, cestiunea acãsta o deriva la sinodulu episcopescu spre apreciere.“

Considerandu cã biserice'a ortodoxa româna in tõte provinciile locuite de Romani are una si aceeași limba, cã pana astadi se folosesce de acele-si editiuni a cartiloru sale procurate in trecut, cele mai multe, chiar si in Romania, din patria nõstra.

Considerand, cã amendarea ce o va afla de necesara comitetulu, care va edita in Romania cartile bisericesci vrend nevrend se va accepta

si la noi, — si presupunendu, că editiunea emendată facută cu precauțiune și cu pricepere de lucru, astăzi trebuie să fie mai perfectă decât editiunile vechi — este și de dorit, ca să se accepteze.

Prin urmare este o necesitate inevitabilă, ca acel organ, care în provincia noastră metropolitană este chemat, să se îngrijească de editarea cartilor bisericesti nu numai să fie informat pe deplin despre schimbările, ce au să intre în textul cartilor, dar să conlucreze chiar la stăvirea acelor, ca să nu se strecoare în biserică înnoiri, de cari elu n'ar avea să știe și cari nefiind corecte ar putea să devină stricacioase.

Din aceste considerante imi iau voie, să face următoarea propunere:

Sinodul episcopesc se recerca, să tragă din informații autentice despre modul, în care se intenționează în România revidarea și editarea cartilor bisericesti cu litere latine, să se valorizeze influența sa canonică la revidarea textului, să se rețină cartile bisericesti cu litere latine pentru bisericile din provincia noastră metropolitană să se efectueze în textul stăvirit și cu ortografia adoptată acolo.

In ședința V. (5 octombrie) după autentificarea protocoalelor ședințelor anterioare și verificarea unora deputați, ședința se suspendă pentru să se facă consultări în privința alegerii comisiunilor. Redeschizându-se apoi ședința să se alege următoarele comisii:

Comisiunea organizatoare: Nicolae Popea, Ioan Bechnitz, I. Bran de Lemenyi, Ieroteiu Beliesiu, V. Babesiu, Ioan Bartolomeiu, Iuliu Petricu, Part. Cosma, Alecsandru Popoviciu.

Comisiunea bisericăscă: Simeonu Popescu, Iacob Bologna, Nic. Gaetan, Meletie Dregheciu, Filaret Musta, At. Cimponeriu, Ștefan Antonescu, Teodor Pop, A. Michailoviciu.

Comisiunea fondurilor comune: Nicolae Cristea, Ioan cav. de Puscariu, Anania Trambitasiu, I. Chirilescu, Dr. Iosif Gallu, V. Babesiu. N. Andreeviciu, Iuliu Petricu, At. Cimponeriu.

Comisiunea școlastică: Dr. Il. Puscariu, Dem. Comsia, An. Trambitasiu, Petru Suci, Dr. G. Popa, Ion Lengher, N. Andreeviciu, I. Ionasiu, G. Ioanoviciu.

Comisiunea financiară: Ioan Ratiu, Ioan cav. de Puscariu, Eng. Brote, Alecs. Ioanoviciu, Iuliu Petricu, George Serbu, Georg. Craciunescu, Sig. Popoviciu, Paulu Rotariu.

Comisiunea petiționară: Zacharia Boiu, Aleșie Popoviciu, Mich. cavaleru de Iacobici.

Din ședințele VI și VII, (diu'a 6 și 7 Octombrie) n'avem aproape nimic de notificat. După verificarea unora deputați avea să urmeze la ordinea zilei referad'ă comisiei bisericesti asupra

raportului dela senatul bisericesc alu consistorialului metropolitan. Comisiunea însă pe cuvântul că raportul consistorial ar fi neexact și defectuos propune să se transpună consistorialul spre întregire și corectarea scaderilor materiale. Congresul însă, la propunerea deputat. cav. de Puscariu, îndrumă comisiunea să vină cu raportul în meritul lucrului.

C u v e n t a r e

pentru duminică a XX-a după Rosale

Dedicată Iluștrității Sale Prea Săntitului Domn

IOANU POPASU

Episcopulu Caransebeșului.

„Era dacă s'a apropiat de porțile cetății, éta scoteau pe unu mortu, fiulu unulu nascutu alu maicei lui și acést'a era veduva.“
(Luc'a VII. 12.)

După ce vindecăse Mant. nostru Iisus Christos pre servitoriu lu sutasiului, să plecatu Iub. A. către cetatea Nain din Galilea. Nainte înse de să intră în acéstă cetate, să petrecu o scenă dintre cele mai dorose și jalnice. Tocmai atunci duceau adevăla repausu vecinicu pe unu teneru, pre uniculu fiu alu maicei sale veduvite. Ce conductu trist! Ce privesce sfășitória de inimă! Acéstă mamă nenorocită percurge acum a două ora acestu drumu fatalu! Nu de multu urmă tocmai pre aci unu sicriu iubit, unu trupu recitu seceratu de neindurat'ă cósă a morții, trupulu barbatului ei și acum petrece pre acél'a alu fiului seu, alu unicului seu radim, alu uneii ei mangăere și speranția, ca să se lu predee pământului, ca să veda cu ochii sei cum ilu înghite mormentulu!

De câte ori să petrece scen'a acést'a înaintea noastră Iub. A. De câte ori vedem noi mame veduvite petrecendu pre fiii sei la vecinic'ă odihnă și dorerea lor ne cuprinde și pre noi, perderea lor ne-reparabilă lovesce aduncu în inimile noastre. Noi ne implemu de intristare, noi ne predam dorerii și deplangemu dinpreună cu ele sörtea amară a lor!

Eu înse cunosc Iub. A. o mamă și mai jalnică și intristată, o mamă, carea mai în toată ór'a deplange perderea unu fiu iubit. Acéstă mamă duioasă este sănt'ă biserică. Fiii deplansa suntemu noi. Ea ni deplange cu lacrimi amare mörtea noastră, nu cea frăsca ci mörtea sufletelor noastre. Mant. Christos u i ese înainte și ei ca odinioară veduvei din Nain. Și ei i dice cuvintele mangăitorie: nu plange! Și pre fiii ei să năsușce a-ii invie priu caldur'ă iubirei sale, dară vai! aceste suflete sunt adese, prea adese reci, sunt neascultătorie, sunt perdute, sunt mörte, pentru totdeun'ă pre veci!

Și voi Iub. A., cari versăți lacrimi la dorerea străină, să nu plangeți dinpreună cu maic'ă noastră intristată? Voi cari compatimiți pre alții și deplangeți perderile lor, să nu deplangeți perderea sufletelor vöstre? Ca să faceti acést'a, ca unii dintre

crestini se nu mai persiste in retacirile loru, veniti se vi aretu astadi *ce facemu noi prin pecatu.*

Prin pecatu noi

1. ne impotrivimu lui Ddieu. Dar ca se cuno-scem acést'a mai bine se ne intrebamu inainte de tóte: ce este pecatul? Este calcarea poruncilor a celuia, ce a facutu ceriulu si pamentulu, vediutele tóte si nevediutele. Este desconsiderarea legi a celu ce daruesce viéti'a si o sustiene, a creatorului, ce a pusu in trupurile nóstre fragile o schintee din lumina sa: sufletulu. Este o ocara facuta parintelui atotu bunu, carele ni-a pusu legile sale mantuitórie, ce se nu poticnimu, cuventulu seu descoperitu ce se ne lumineze, carele ne hranesce cu trupulu, ne adapa cu sangele Fiiului seu si cu Tainele si darurile sale ne apara si ne intaresce. Este calcarea voci a parintelui ingrijitu si milosu, carele radica pre celu caditu, indrépta pre celu retacitu si nu crutia osténél'a ca se afle, se intórca, se radice, se mantuésca pre celu perdutu. Acest'a este pecatul. Este deci evidentu, că prin trensulu omulu „a intinsu man'a sa asupra lui Ddieu si s'a incumetatu asupra acelu Atot Poternicu.“ (Iov. XV. 25. 26.) Este evidentu că prin pecatu ne impotrivimu lui Ddieu. Si óre ce resulta din acésta impotrivire? Mani'a si pedéps'a lui Ddieu. Ddieu este mai marele, stapanulu nostru. Si déca se intempla ca noi se ne opunemu macaru numai mai mariloru nostri pamentesci si legile loru se le batjocurimu calcandule in pitióre, au nu este adevratu că avemu se asteptamu mani'a si se primimu pedéps'a loru? Ddieu este parintele nostru. Si déca pruncii vostri se impotrivescu voue aretandu-se neascultatori, au nu este adevratu că fara de crutiare ii pedep-siti pre densi? Inse ceea ce faceti voi cu pruncii vostri si ceea ce facu mai marii lumesci eu calcatorii de lege, aceea face si Ddieu cu cei ce cutéza se se opuna intentiuniloru sale sante, căci éca ce dice prin gur'a prorocului: „Voiu pedepsi pre impotrivitorii mei si-mi voiu resbuna asupra neamiciloru mei.“ (Isaia I. 24.) Asia dara impotrivirea nóstra séu mai bine disu pecatulu aduce asupra nóstra mani'a si pedéps'a lui Ddieu. Si cum se sevirscesc acésta pedépsa o scimu din gur'a Fiiului seu carele asigura că: „Pre cei rei cu reu ii va perde“ (Mat. XXI. 41.) căci „plat'a pecatului este mórtea“ (Rom. VI. 23), mórtea sufletului in foculu celu de veci!

2. Prin pecatu ne lapadamu formalmente de Ddieu. Iub. A. Déca supusii unei imperatii se impotrivescu stapanirei loru si se aliaza tocmai cu contrarii ei, au nu abdicu ei prin acést'a fidelitatea ce au juruit'o stapanului loru? Inse vedeti Iubitiloru! noi suntemu supusii, noi fiii imperatiei lui Ddieu. Ne-am supusu imperatiei sale in st. botezu. Amu recunoscutu pre Mant. Christosu de rege alu nostru juruindu-i ascultare si fidelitate. Atunci amu fostu pusi apoi in numerulu celoru alesi si amu promis a calcă in noi tóte pornirile ordinare ale trupului. Inse a venitu ór'a, fatal'a óra in carea tocmai aceste porniri ne-au invinsu pre noi. Lumea momindu-ne cu placheri neertate, ómenii stricati seducandu-ne prin cuvinte amagitórie, ne-am facutu se rumpemu credin-ti'a, se abdicemu fidelitatea. Facendu acést'a este in-vederatu că ne-am despartitu de stapanulu, de bine-facatoriulu, de parintele, de Ddieulu nostru si ne-amu aliatu cu contrariulu lui cu pecatulu. Éca aci lapa-darea, éca cum pecatulu ne desparte de Ddieu! Si déca amu cunosce celu putinu primejdios'a stare in carea ne aflamu parasindu darulu! inse vai! ochii

nostri orbiti de farmeculu si orgoliulu vietii nu vedu calea pre carea amu apucatu! Ca si fiulu nemulti-mitoriu din evangelia respimtu tóte comorile inimei si a sufletului. Manile nóstre le intindemu dupa lucruri straine, ochii nostri ii pascemu cu pasiune pre locuri oprite, pitiórele nóstre desvetiate a mai amblá pre cararile virtutii, aluneca pre calea faradelegi-loru, pre aceea cale lata si batuta, carea duce in fundulu iadului!

Si carea e urmarea? Vediut'ati, auditati vre-o data ca Ddieu se fia facutu mila cu cei ce s'au lapa-datu de densulu? Nu! Ba inca ati potutu vedea, că „cei ce au aratu nedreptatea si au semenatu faradele-gia, au si secerat'o.“ (Iov. IV. 8.) Ati potutu vedea si v'ati potutu convinge, că „precum dreptatea duce la viéti'a, asia celu ce urmaresce reulu merge la mórte.“ (Prov. XI. 19.) Căci éta ce osanda astépta pre cei ce prin peccatele loru se lapada de Ddieu. „De nu va remané cineva intru mine se va scóte afara ca viti'a si se va usca“ (Ioan XV. 6.), si érași: „Celu ce se lapada de mine inaintea ómeniloru, me voiu lapadá si eu de elu in-aintea Parintelui meu celu din ceriuri.“ (Mat. X. 33.) De aci urméza inse

3. că prin pecatu facemu ca Ddieu se ne para-sésca pre noi. Au nu este adevratu că voi Iub. A. parasiti numai de cât cas'a aceea, in carea vi se face vre-o injuria? Au nu este adevratu că numai cu cea mai mare indignatiune vi aduceti aminte de loculu in carele vi s'a intemplatu asia ceva? Dar én vedeti acum ce face crestinulu prin pecatulu seu! Elu este templulu, elu lacasiulu intru carele Mant. Christosu petrece cu preferire. „Au nu sciti că sun-teti templulu lui Ddieu si că Duhulu lui Ddieu locuesce intru voi“ (I. Cor. III. 16.), dice Apostolulu, éra Dom-nulu ni spune apriatu: „De me iubesce cineva, va pazi cuventulu meu si Tatalu meu lu va iubi si vomu veni la elu si vom face locasiu la densulu.“ (Ioan XIV. 23.) Acestu locasiu trebuie se fia curatu si santu si demnu de stapanulu, ce locuesce in elu. Ei dar prin pecatu óre nu pangarimu noi acestu locasiu si pangarindu-lu óre nă facemu noi cea mai mare injuriá stapanului ce locuesce in trensulu? Au nu va parasí acestu sta-panu locasiulu pangaritu cu indignatiune? Vedeti dara Iub. A. că este dreptu, ca „déca ne lapadamu noi de elu se se lapede si elu de noi.“ (II. Tim. II. 12.)

Nainte cand eramu curati precum amu esitu din man'a ziditoriului, cand lumea cu placherile ei desierte inca nu ne venase, — atunci ah! atunci eramu inca in daru, atunci inca eramu fiii lui, de cari sufletulu lui se bucurá. Precum prunculu fara de grija își culca capulu pre sinulu iubitoriu alu mamei sale si dórme aci dulce si linu, asia tocmai asia noi atunci punen-du-ne tóta speranti'a nóstra in parintele cerescu, eramu linisciti, asia de linisciti, precum numai vir-tutea póte linisci! Dara acum dupa pecatu, éca că linistea s'a dusu si pacea sufletésca ne-a parasitu. Preste sufletulu nostru lipsitu de virtute a sburatu o suflare ghiatiósa ca de iérna si l'a amortitu. Elu este rece si nesimtitoriu, căci s'a furisiatu pecatul in trensulu si a produsu aci devastarile, ce le aduce iérn'a in natura. Ah! acésta iérna cum amortiesce ea tóte, cum stinge ea tóta vegetatiunea. Florile si-au aflatu o mórte grabnica in néu'a, in gerulu ei. Ceriulu este posomoritu si tristu si acoperitu puru-rea cu nori. Nóptea cea lunga sosesc de grab si ei i urméza o recéla ca de mormentu, unu geru ter-ribilu! Éca icón'a, adevrat'a icóna, trist'a si dore-rós'a icóna a sufletului parasitu de Ddieu! O iérna

infricosiata l'a ajunsu si pre elu iérna pecatului si a amortitu tóte in trensulu. Totu ce erá bunu. ce erá placutu si consacratu lui Ddieu a cutropitu ea stingendu tóta viéti'a spirituala. Florile virtutií aplecandu-le le-a frantu si sufletulu a devenitu astfelu rece ca unu mormentu, tristu si morosu ca unu ceriu acoperitu cu nori. Apoi viéti'a omenésca lipsita de darurile lui Ddieu este scurta ca o di de iérna, ea trece iute si de graba ca o naluca, si-i urméza nóptea cea lunga, nóptea cea infricosiata a mortii cu resplatile ei, cu muncile ei! O! Iubitiloru! este infricosiatu a cadea in astfelu de stare in manele Ddieului celui viu! Cáci éca „*venturatórea este in man'a sa si curatiendu ari'a sa va aduná gravulu in granariulu seu, éra p'levele le va arde cu foculu celu nestinsu.*“ (Mat. III. 12.)

Éca dara Iub. A. ce facemu noi prin pecatu. Ne impotrivimu lui Ddieu, ne lapadamu de Ddieu si-lu facemu pre Elu parintele atotopoternicu se ne parasésca pre noi! Si acum sciindu acést'a se mai fia vre-unulu intre noi, carele se mai remana in retacirea sa de pana acum?

Se nu fia Dómné! se nu fia! cá éca plini de pocaintia alergamu la Tine si batandu-ne peptulu strigamu: Parinte gresitamu in ceriu si inaintea Ta si nu mai suntemu demni de a ne numi fiii Tei! Primesce-ne deci ca pre nisce argati, ca pre nisce slugi netrebnice, numai nu ne parasí, numai nu ne lasá, numai nu-ti întórce fati'a Ta de catra noi, ci invia sufetele nóstre din mórtea pecatului, precum ai inviatu pre fiulu veduvei din Nain, cáci si noi suntemu lucrulu maniloru Tale si numele Teu chiamu in veci! Aminu.

Sredistea-mica, 28. Septemvre 1881.

Mihail Juica,
presbiteru ort. rom.

Observari critice

de **Trifon Militariu**, capelanulu bisericeí gr. or romane in Satulu nou, asupra opului compus de curiosulu parinte ierodiacon Simeon Popescu si intitulatu „**Pnevma in Nicoenno-Constantinopolitanum.**“

„Pnevma“ parintelui Simeon, dedicata Prea Cuvoisiei Sale Domnului Archimandrit si vicariu arhiepiscopescu Nicolau Popea, anuciata in Telegrafulu Roman, au aparutu in Tipografia archidiecekana in Iunie a anului curentu. Cetind anuciulu, m'amu si adresatu indata parintelui Popescu, carele n'au intardiatu a-mi raspunde fórte afabilu, promitiendu-mi, cá indata dupa finirea tiparirii va trimite esemplarele comandate. Ardeamu de curiositate, pentru cá deja operele sale anterioare facura impresiune mare asupra mea, si'lu stimamu deja ca pre unu literatu bisericescu cu eruditiune si diligintia distinsa. Scrierea asteptata cu atáta curiositate apare in fine, si delocu dupa primire am si cetito. Opulu acést'a produsa in mine simtiaminte cu totul opuse.

Admirándu deoparte calitatile lui eminente, trebuiamu se me intristu aflandu unele idei heterodoxe, sprijinite cu multa dibacie de Dlu autoru. Simtiamintulu de reverintia devenise si mai intensiv; ínse si superarea mea devine si mai mare, cunoscandu pericolulu aceluor idei. M'am superatu din adanculu inimei convingandume, cá doctrinele Dlui autoru tindu a deríma barierele redicate de sfintele sinoade ecumenice, acele bariere, de cari n'au fostu permis a se atinge nici cei mai geniali sfinti parinti, nici cei mai eruditi literati bisericesci, si in specialu m'amu

mahnitu, cá acelea doctrine tindu a resturná intregu invetiamentulu bisericeí romane ortodoxe relativu la dogm'a intruparei, ori a-o infatisiá ca pe o biserica eretica in punctulu acést'a.

Multu timpu m'am luptatu cu mine ensumi. Reverintia si desamagirea, aceste simtiaminte opuse. fórte m'au turburatu, si dupa o lupta interna indelungata invinse amórea pentru credintia ortodoxa. Regretu fórte cá sum constrensu a combate nisce idei contrare ortodocsiei, pentrucá sunt profesate de barbatulu multu stimatu de mine. Dar n'am ce face, cáci me affu in positiunea critica de a alege intre reverintia catra dogmele bisericeí, nóstre si reverintia ce o amu pentru unu barbatu stimatu de mine. Alta cale de scapare n'amu avutu; trebuie se suprimu afectiunile personale, si se'mi implinescu datoriintia de crestinu si de preotu.

M'amu resolvatu a cembate din opulu multu stimatulu autoru cele ce sunt de combatulu si de condamnatu din punctu de vedere strictu dogmaticu.

Opulu Dlui autoru l'amu studiatu cu tóta diligintia si seriositatea, nisuindume a fi dreptu fatia de autoru ínse si scrupulosu in ceea ce privesce dogmele. La esaminarea principiilor enunciate in opulu „Pnevma“, nu sumu condusu de simtiaminte ostile, nici predominatu de pasiune séu preocupatiune, cáci m'am apucatu de critica numai dupa ce mi-a succesu a suprimu tóta afectiunea amicala si resimtiulu ortodocsului, dupa ce s'au restauratu ecilibriulu internulu meu, celu alteratu prin lupt'a simtiaminteluor opuse. Me temu ínse cá mi se va inputá indulgentia prea multa si lipsa de energie la combaterea unoru principii destructive si primejdiose intregéi bisericeí ortodoxe. Recunoscu cu tóta sinceritatea, cá n'amu scusa fatia de inputari de aceste.

Deci affu cu cale a espune punctulu meu de manecare, din care amu purcesu la dejudecarea, si la criticarea „Pnevmei.“ Domnulu autoru esprima ceea ce simtimu toti, candu dice in prefati'a opului seu: „In Theologie suntemu de totu seraci. Nu numai producte originale, daru nici traductiuni de opere bune din alte limbi nu putemu înregistrá decatu unu prea modestu numeru, ca unu începutu sficiosu. In specialu pre terenulu spinosu biblicu dogmaticu nu s'a facutu nici bater unu micu începutu. Vast'a literatura a S. S. Parinti este data uitarii.“

Adeverulu acést'a nu l'amu scapatu din vedere la scrierea criticeí. La exclamarea desperata au fostu adusu Dlu autoru comparandu biserica si clerulu nostru cu celu alu altoru confesiuni favorite de sórte, si durerea esprimata in cuvintele citate provine de acolo cá Dlu autoru privindu la decadintia clerului ortodocsu, s'au aprinsu de dorulu, ca sé vada odata scosu din intunereculu nesciintiei si clerulu romanu si totu asia de cultu, precumu e clerulu altoru confesiuni. Spre realisarea dorintieloru sale, Dlu autoru au si pornitu pe calea cea spinósa a sciintei dogmatice cu propusulu firmu de a face începutulu in ramur'a acést'a de sciintia teologica. Se nu uitamu ínse, cá totu începutulu e greu, si se incurajamu pre inepatoriulu. Intentiunea cea nobila m'au si indemnatu se fiu moderatu chiar si in acele locuri, unde ca ortodocsu ar fi trebuitu se arucu anateme fulminante in Dlu autoru. Eu nu potu crede cá unu barbatu si preotu ortodocsu aru fi capabilu se elatine cu intentiunea stálpíi ortodocsiei.

In opulu Dlui autoru vorbesce nationalistulu celu inflacaratu, carele voiesce se aredice clerulu iubitei

sale natiuni la acelu gradu de cultura teologica, in carele se afla clerulu altoru biserici. Zelulu invapaiatu nationalu, preocupatiunea pentru tem'a ce si-a propus'o l'au si indusu pre Dlu autoru in erori grave dogmatice si disciplinare.

Caus'a eroriloru acestora avemu se o cautam inca si altu unde. Focularele ortodoxe din resaritu, care au luminatu secolu intregi si Resaritul si Apusulu, care au luminatu intrég'a Biserica ecumenica mai tóte s'au stinsu in evelu mediu. Pentru aceea si suntemu constrinsi, a ne castigá sciintiele cele mai inalte in partile apusului, pentru aceea si barbatii destinati pentru posturi mai inalte se preparéza facandusi studiile la institute streine. Junele insetatu de sciintia nu intréba de originea izvorului, ap'a cristalina ori catu de limpede totusi contine si ceva din nomululu albiei, theologi'a apuséna, fie ea ori catu de inaintata si cultivata totusi contine si aberatiuni, si ceva particulariu si eterodocsu. Junele ortodoxu absórbe deodata cu ap'a cristalina si nomolulu ei. Ajungendu acasa la ai sei, aplicanduse in postulu destinat pentru elu, nu-i succede a separá totu nomolulu, si a retiné numai ap'a limpede. Entusiasmatu pentru cultur'a cea inalta straina, carea au avutu inriurintia atátu de puternica asupra desvoltarii sale spirituale, incatenatu de stim'a ce are pentru ilustrii sei invetiatori, ii este incatenata si facultatea distingerei intre autoritatea sciintifica straina si intre autoritatea dogmatica a bisericii sale. Acele straine autoritati — de altcum ilustre — prin eruditiunea si prin renumele loru farmeca ochii credintiei si timpescu acelu simtiu alu ortodocsiloru, care simtiu e cu greu alu defini. Acestu simtiu au condusu pre ortodocsi in restimpulu veacuriloru intunecóse intr'unu modu atátu de admirabilu, incatu biserica orientala si in epoca decadintiei literaturii bisericesci au remasu scutita de retacirile apuseniloru. Acestu simtiu a fostu plantatu in inim'a ortodocsiloru de prea sfantulu duchu: Inriurintiei sfantului duchu avemu se scriemu si conservarea cea minunata a originalitati apostolice si a genuitati de credintia, cu carea cu totu dreptulu se lauda biserica ortodoxa.

(Va urmá)

Concursé.

De óra ce conformu ordinatiunei Ven. Consist. eparchialu gr. or. oradanu din 28 Iuniu 1885. Nr. 527. B. la rogarea comit. par. din comun'a **O. Homorogu**, care apartiene la prot. gr. or. alu Oradi-mari s'a ordinaru escrierea si publicarea de concursu pentru alegerea de capelanu, pe langa ve'eranulu parochu Dumitru Papp, care concursu in fóia officiosa Biserica si Scol'a sub Nr. 16. anulu curinte s'a si publicatu, alegerea nu s'a potutu efectui, pentru acea se escrie si publica de nou concursu pentru alegerea capelanului, in numit'a parochia care este de prima clasa, cu terminu de alegere pe **1 Noevre a. c.** dimini'ta dupa celeb. s. liturgie.

Emolumintele sunt:

1. Una sesiune de pamentu aratoriu si fenatia cu competintia de pasiune, din sesia de pamentu dupa usulu vechiu se poftesce a se dá unu lantiu, — jgeru — de pamentu pe partea cantorului.

2. Birulu preotiescu dela 64 Nre de case cu pamentu provideute câte una vica de bucate dela tóta casa in cucurudiu; éra dela 152 Nre dela tóta casa câte o jumătate vica de cucurudiu.

3. Stólele indatinate pentru tóte functiunile preotiesci.

Se notifica cá din birulu preotiescu este a se dá pe partea cantorului bisericescu cand va fi aplicatu siese cubule de cucurudiu la anu, éra sfátului bisericescu pre anu trei cubule de cucurudiu pentru strangerea birului.

Din veniturile preotiesci mai susu amintite alegandulu capelanu pana va trai veteranulu parochu se va folosi numai de a treia parte, va fi capelanulu provideutu si quartiru liberu.

Fiindu parochi'a din **O. Homorogu** de clas'a prima, doritorii de a recurge sunt avisati recursurile sale provideute cu documinte la parochia de prima clasa recerute a le subterne protopresbiterului concernente Simeon Bic'a in Oradea mare. — Nagy-Várad pana in 29 lunei lui Octomvre st. vechiu.

Comitetulu parochialu.

Cu invoierea mea: **Simeon Bica**, m. p. Protopresbiterulu Oradii-mari.

Pentru statiunea invetiatorésca gr. or. din **Aldesci** inspectoratulu Buteniloru priu acest'a se escrie concursu pana la **14. Octombre a. c.** in carea di va fi si alegerea, avendu recurentii in restimpulu acést'a a si subterne recoursele sale pe calea oficiului inspectoratului cercuale — subscrisului comitetu si a se presentá vre-o data in biserica naintea alegatoriloru. — Venitele impreunate de acést'a statiune sunt: 130 fl. salariu anualu, 8 sinici de bucate, 8 stengini de lemne, $\frac{1}{2}$ sesiune pamentu fenatiu, quartiru cu gradina. — Aldesci, la 2 Septembre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine. **Constantinu Gurbanu** protoprosbiteru insp. cerc. de scola.

Conformu decisiunei Ven. Consist. alu Caransebesiului de dto. 18. Augustu a. c. Nr. 577 B. se escrie concursu pentru postulu de capelanu pre langa betrenulu si neputinciosulu parochu Lazar Tiapu din **Zorlentiu-mare**, in protop. Lugosiuului, cottulu Carasiu-Severinu, cu terminu de **30 die dela prim'a publicare**.

Emolumintele sunt: 14 jugere pamentu aratoriu 5 jugere fenatiu, 3 pasiune si 5 tufisii, birulu preotiescu dela 85 case a 15 oche si venitu stolaru de 45 fl.

Recurentii au a-si adresá recoursele instruate in sensulu statut. org. bis. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Zorlentiu-mare si alu tramite Dlui protop. Georgiu Pesteanu in Lugosiu.

Zorlentiu-mare, 22. Sept. 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu D. protop. tractualu.

Pre basa decisului venerabilului consistoriu Caransebesianu de dto. 18/30 Augustu a. c. Nr. 432 B. se escrie concursu pentru deplinirea parochiei devenita vacanta prin resignarea parochului Nicolae Ottonoga din comun'a **Selusiu**, cottulu Torontalu, Protopresbiteratulu Panciovei cu terminu de alegere pe **26 Octombre (7 Noembre) 1881**.

Emolumintele sunt: 34 jugere pamentu si stola indatinata carea computata face 600 fl. pe anu; unde alesulu administratoru parochialu va fi deobligatu sus amintitului parochu resignatu, pana se va afla elu in viétia ai da jumetate din pamentu, biru si stola.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia cu obligamentulu acest'a sunt avisati a-si tremite recoursele sale instruate in sensulu statutului organicu comitetului

parochialu adresate la Dlu Avramu Murgu parochu in Petrovasello per Alibunar, cá la plenopotentiaturu Protopresbiterului Districtualu pana in 24 Octobree (5 Noembre) a. c.

Seleusiu in 24 Sept. 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Protopresbiterulu Districtualu.

Avramu Murgu m. p.

parochu ca plenip. alu protopresb. Districtualu.

Pentru deplinirea postului de invetiatoriu la scól'a gr. or. din comun'a *Vadasu*, se escrie concursu cu terminu de alegere pe **26 Octomvre st. v. a. c.**

Emolumintele sunt:

- a) in bani gata 100 fl.
- b) 18 cubule de bucate parte grâu parte cucurudiu.
- c) 12° de lemne din care are a se incaldi si scól'a.
- d) 2 patrare de pamentu adi in valóre de 20 jugere.
- e) dela inmortentari mari 1 fl. dela mici 50 cr.
- f) dreptulu de pascutiu 14 capete vite mari.
- g) 8 fl. pentru incalditulu scolei.
- h) pentru conferintie 3 fl. la di.
- i) cortelu liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si trimitte recursurile Inspectorului cercualu Mihaiu Sturza in Sepreusiu pana in 19 Octomvre adresate comitetului parochialu din *Vadasu*, si in vre-o Dumineca séu serbatóre a-se presentá in biseric'a de acolo pentru de a-si aretá desteritatea in tipicu si cantari.

Vadasu, 28. Septemvre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Dlu Inspectoru cercualu de scóla.

Conformu decisiunei Venerabilului Consistoriu dtto 20 Augustu a. c. Nr 286 S. pentru ocuparea postului invetiatorescu dela Classa a II. a scolei confesionale gr. or. rom. din Comun'a *Banlocu*, protopresbiteratulu *Ciacovei*, Comitatu Torontalu se deschide de nou concursu pana la **26 Octomvree st. v. a. c.**, in carea di se va tienea si alegerea.

Emolumintele sunt:

- a) In bani gata 130 fl.
- b) de lemne in sum'a de 20 fl. 20 cr.
- c) Pentru lumini si sare 5 fl. 80 cr.
- d) Pausialu 8 fl.
la olalta in bani gata. 146 fl.
In naturale.
- e) 40 meti grau a 3 fl. 120 fl.
- f) 20 meti de cucurudiu a 2 fl. 40 fl.
Sum'a totala 324 fl. v. a.

Afara de aceste mai are:

g) venitul dela 2 jugere de pamentu aratoriu, h) cortelu liberu cu gradina de legumi, i) paie de incalditu catu va cere trebuinti'a si k) tacese dela inmortentari de cate 33 cr.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati asi trimitte recursurile loru instruate in sensulu stat.

org. bis. adresate catra comitetulu parochialu, — a-le tramite oficiulu protopresbiteratulu in *Obadu* per *Ciacova*.

Banlocu 27. Septemvre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu adminis protopopescu: **Pavelu Iancu.**

Conformu Ordinatiunei Vener. Consistoriu eparochialu din 27. Augustu a. c. Nr. 1885. B. pentru indeplinirea parochiei vacante din *Cumlausiu*, (Szt. Anna vechie) cu acésta se deschide concursu cu terminu de alegere pe **26 Octomvre st. v. a. c.**

Emolumintele sunt urmatórele: 1) In rescumpararea birului si a tacseloru pentru functiunile preotiesci contractualminte stipulate, unu salariu ficu anualu dela comuna politica in numerariu de 420 fl. v. a., primita in 4 rate. — 2) Folosirea unei sesiuni de pamentu, constatátóre aprosimative din 32 jugere a, 1200 respective 24 jugere catastrale, care anualminte póte aduce unu venitu de 412 fl. v. a., si pentru competintia de pasiunaritu 36 fl. v. a., asia si folosirea unui intravilanu golu constatatoriu din 800 st. pentru cari respectivulu parochu are datorintia de a subporta greomintele respective darile.

Tóte acestea venite laolalta, fara detragerea greominteloru, dau la anu o suma de 868 fl. v. a.

Conformu acestui salariu, parochi'a fiindu de clas'a I-ma doritorii de a ocupá acést'a parochie au a documenta Cvalificatiunea receruta la acést'a parochia in intielesulu §-lui 15 din Regulamentulu congresualu pentru parochii. — Sunt datori totu deodata recoursele loru ale tramite instruite dupa prescriesele stat. organicu si Regulamentulu congresualu, pana la terminulu susu defiptu, — adresate comitetului parochialu, — Domnului Protopopu tractualu *Petru Chirilescu* in *Kétegyháza*, avendu totu deodata, pana la alegere a-se presentá in sant'a biseric'a din locu, spre a-si aretá desteritatea sa in cantari si cuventari.

Datu in *Cumlausiu*, 13. Septemvre 1881.

In contielegere cu comitetulu parochialu,

Petru Chirilescu, m. p.

protopres. Chisinelui.

Concursu de licitatie minuenta.

Pentru edificarea scólei gr. or. romane din comun'a *Rosia* cu fili'a *Obersia*, comitatulu *Aradului*, inspectoratulu *Totvaradie*, conformu planulu si preliminarulu de spese, aprobate de catra Venerabilulu consistoriu diecesanu cu datulu $\frac{3}{15}$ Septemvre 1881 Nr. 1956 se escrie concursu de licitatie minuenta pe terminulu **25 Octobree 1881 v.** cu pretiulu de esclamare 1350 fl. v. a.

Planulu cu operatele si conditiunile de licitare se potu vedea la presidiulu Comitetalu parochialu.

Doritorii a intreprinde acésta edificare, suntu avizati: ca pe terminulu sus indicatu, se se presinte la facia loculu, provediti cu vadiulu de 10%; garantanduse edificarea aceluia carele va intreprinde edificarea cu pretiulu celu mai moderatu.

Din siedinti'a Comitetalu parochialu gr. or. din *Rosia*, tienuta la 27 Septemvre a. c. s. v.

Ioanu Cimponeriu m. p.

parochu si presiedinte.

Florianu Hanu m. p.

notariu comitetului.